ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 88.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ***, *9-го Ноября.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK***, *9-go Listopada.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 3-го Ноября.

Высочайшими Грамотами, 8-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Бѣлаго Орла Кіевской Губерніи Предводитель Дворянства, Тайный Совѣтникъ Графъ *Тышкевичъ*, и Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго, Кіевскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Фундуклей*.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 12-го Октября: Начальникъ Штаба Артиллеріи Дѣйствующей Арміи, Генералъ-Лейтенантъ *Безакъ 1-й*, назначается Начальникомъ Штаба Его Императорскаго Высочества, по Управленію Генералъ Фельдцейхмейстера.

Москва.

Московскіе 2-й гильдіи купцы А. А. Досужевъ и С. Р. Родіоновъ, желая ознаменовать всерадостное торжество бракосочетанія Ихъ Императорскихъ Высочествъ Великаго Князя Константина Николаевича съ Великою Княжною Александрою Іосифовною, не одною молитвою къ Всевышнему, но и добрыми дѣлами, согласились между собою собрать чрезъ добровольныя пожертвованія капиталъ, изъ коего представили Г. Московскому Военному Генералъ-Губернатору Графу Закревскому пять тысячь рублей серебромъ, для употребленія на благотвореніе по его усмотрѣнію, а на остальную часть капитала предположили выдать въ замужство, съ приличнымъ приданымъ, десять бѣдныхъ дѣвицъ, лишившихся во время послѣдней эпидемической болѣзни, родителей и крова, и съ выдачею этимъ дѣвицамъ, по совершеніи браковъ, награжденія по сту рублей серебромъ каждой.

Московскій Военный Генералъ-Губернаторъ Графъ Закревскій, доводя до всеобщаго свѣдѣнія о таковомъ похвальномъ подвигѣ почтенныхъ благотворителей А. А. Досужева и С. Р. Родіонова, долгомъ поставляетъ за доставленную отъ нихъ къ нему сумму на благотвореніе, изъявить имъ, съ ихъ соучастниками, совершенную благодарность отъ лица тѣхъ кои воспользуются симъ благотвореніемъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 3-go Listopada.

Przez Najwyższe Dyplomata, 8-go Października, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, Marszałek Gubernialny Kijowski, Radzca Tajny Hrabia *Tyszkiewicz*, i Św. Anny 1-éj klassy, z Koroną Cesarską, Gubernator Cywilny Kijowski, Rzeczywisty Radzca Stanu *Fundąklej*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojennym, 12 go Października, Naczelnik Sztabu Artylleryi Armii Czynnej, Jenerał-Porucznik *Bezak* 1, mianowany został Naczelnikiem Sztabu Jego Cesarskiej Wysokości, w Zarządzie Jenerał-Feldcejgmistrza.

Moskwa.

Kupcy Moskiewscy 2-éj gildyi A. *Dosużew* i S. *Rodionow*, chcąc odznaczyć najradośniejszy obchód zaślubin Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza z Wielką Xiężniczką Alexandrą Józefówną, nie tylko modłami do Najwyższego, ale i dobremi uczynkami, umówili się z sobą, aby zebrać z dobrowolnych ofiar kapitał, z którego złożyli P. Moskiewskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi, Hrabiemu *Zakrewskiemu*, 5 tysięcy rubli srébrem, do użycia na dobroczynność, w sposób jaki za najwłaściwszy uzna, a za resztę kapitału uchwalili wydać za mąż, ze stosownym posagiem, dziesięć ubogich panien, które utraciły, w czasie ostatniéj choroby epidemicznéj, rodziców i przytułek, z udzieleniem tymże, po zawarciu małżeństwa, po rub. sr. 100 dla każdéj.

P. Moskiewski Wojenny Jenerał-Gubernator, Hrabia *Zakrewski*, podając do wiadomości powszechnéj o tak chwalebnym czynie zacnych dobroczyńców A. Dosużewa i S. Rodionowa, poczytuje sobie za obowiązek, za nadesłaną mu przez nich summę na dobroczynność, oświadczyć im i ich spólnikom, zupełną wdzięczność, w imieniu tych, którzy korzystać będą z tego dobrodziejstwa.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Въ Сицилійской Газетѣ, въ нумерѣ отъ 2 Ноября, сообщаются слѣдующія подробности вѣнскихъ происшествій: „По извѣстіямъ изъ Флорисдорфа, Ратибора и Прерау, полученнымъ въ Бреславлѣ 1-го Ноября, бомбардированіе Вѣны продолжалось до вечера 31 Октября, и во весь день происходила ужасная битва. Императорскія войска проникли до площади св. Стефана. Венгерцы доходили до Швехата, лежащаго въ одной милѣ отъ Вѣны, но были отражены. Банъ Іеллашичъ, напавъ на нихъ, сбилъ ихъ отчасти въ Дунай, гдѣ потонуло, по слухамъ, 1,500 человѣкъ. Между тѣмъ, къ Императору спѣшатъ въ Олмюцъ депутація за депутаціей. Въ телеграфической депешѣ, 1 числа въ 3 часа утра отправленной въ Олмюцъ, сказано, что бомбардированіе прекратилось вчера, въ половинѣ седьмаго часа вечера. Университетъ разбитъ и обрушился; императорскій дворецъ горитъ. Церковь Августинцевъ равномѣрно пылаетъ. Пожаръ свирѣпствуетъ во многихъ частяхъ внутренняго города, такъ что князь Виндишгрецъ послалъ за пожарными трубами даже въ тѣ части города, которыя еще остаются во власти инсургентовъ.“

— Пишутъ изъ Берлина, отъ 4 Ноября: „Вѣна сдалась 31 Октября, и войска прежде всего заняли императорскій дворецъ, и площадь св. Стефана, гдѣ по нимъ еще стрѣляли изъ оконъ. Императорскій дворецъ взятъ войсками приступомъ. Кажется, пожаръ истребилъ въ немъ только натуральный кабинетъ. Куполъ библіотеки пылалъ, но книги спасены. Всего долѣе защищались студенты и часть пролетаріевъ въ той части города, гдѣ находится университетъ; 1-го Ноября, Зальцгрисскія казармы оставались еще у нихъ въ рукахъ; но университетъ былъ занятъ Императорскими войсками, а въ полдень, какъ слышно, взяли приступомъ и эти казармы, гдѣ многіе мятежники захвачены съ оружіемъ въ рукахъ.

— По извѣстіямъ изъ Вѣны, отъ 2 числа, полученнымъ въ Берлинѣ 5 Ноября, спокойствіе и порядокъ тамъ совершенно возстановлены. 2-го числа запертъ былъ городъ, и никого не выпускали. Въ самомъ городѣ пропускаютъ только по билетамъ военнаго начальства. Вчера вечеромъ подняли императорскій флагъ, черно желтый, на башнѣ церкви св. Стефана, при восклицаніяхъ войска и при звукахъ народнаго гимна. Бема и Мессенгаузера не могли еще отыскать. Прочіе плѣнные сидятъ подъ крѣпкимъ карауломъ. Нѣсколько тысячъ человѣкъ, и въ томъ числѣ всѣ участники бунта изъ студентовъ, отданы будутъ въ солдаты, въ полки, идущіе противъ Венгріи. Вчера услышали мы, въ первый разъ по истеченіи двухъ недѣль, колокольный звонъ, призывавшій къ богослуженію и молитвѣ, а не страшный звукъ мятежнаго набата. Сеймъ разошелся самъ собою, потому что наконецъ было въ немъ на лице не болѣе шестидесяти членовъ. Императоръ не соглашается открывать сейма ранѣе 15 Ноября. Просили, чтобы непереводить сейма въ Кремсиръ, но на это еще не послѣдовало рѣшительнаго отвѣта. Гарнизонъ Вѣны будетъ состоять, какъ сказываютъ, изъ 30-ти тысячъ чел. Нѣмецко-австрійскія войска остаются здѣсь, а италіянско славянскія войска посланы въ погоню за Венгерцами. Сегодня производятся въ городѣ домовые обыти. Князь Виндишгрецъ отсрочилъ на три дня рѣшеніе, кого слѣдуетъ отдать подъ военный судъ.

— Главная квартира князя Виндишгреца находится въ Шенбруннѣ, а барона Іеллашича во дворцѣ эрцгерцога Максимиліана д'Эсте.— Со вчерашняго числа вновь ходитъ почта

— Князь Виндишгрецъ издалъ слѣдующую прокламацію: „Приказавъ состоящимъ подъ моимъ начальствомъ Императорско-Королевскимъ войскамъ вступить въ столичный городъ Вѣну, нахожу нужнымъ, въ дополненіе къ прокламаціи моей отъ 23-го Октября, объявить во всенародное извѣстіе слѣдующія распоряженія, кои почитаю необходимыми къ возстановленію разстроеннаго законнаго порядка. Хотя городъ 30-го Октября изъявилъ свою покорность, но объявленіе сіе нарушено гнусною измѣною; посему, не взирая на изъявленіе покорности, предписываю къ исполненію слѣдующее:

1) Городъ Вѣна, съ предмѣстьями и окрестностями на 2 мили въ окружности, объявляется въ о-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

W Gazecie Szląskiéj, z d. 2 listopada, czytamy następne szczegóły o wypadkach w Wiedniu: „Podług wiadomości z Florisdorfu, Raciborza i Prerau, otrzymanych we Wrocławiu d. 1 listopada, bombardowanie Wiednia trwało aż do wieczora d. 31 października, i przez ten cały dzień toczyła się straszliwa bitwa. Wojska Cesarskie przedarły się aż do placu św. Stefana. Węgrzy zbliżyli się byli aż do Schwechat, leżącego o milę od Wiednia, ale zostali odparci. Ban Jełłaczyc uderzył na nich, wpędził po części do Dunaju, gdzie, jak słychać, utonęło 1,500 ludzi. Deputacya po deputacyi udaje się do Cesarza do Ołomuńca. W depeszy telegraficznéj, wysłanéj z Wiednia d. 1-go o godzinie 3-éj z rana do Ołomuńca, powiedziano, że bombardowanie ustało wczoraj o pół do szóstéj wieczorem. Uniwersytet zburzony i runął; pałac Cesarski w płomieniach; kościoł Augustyanów podobnież. Pożar sroży się w wielu dzielnicach wewnętrznego miasta, tak dalece, iż Xiąże Windischgrätz posłał po sikawki, nawet do tych części miasta, które zostają jeszcze w ręku rokoszan.“

— Z Berlina, pod d. 4 listopada, piszą: „Wiedeń poddał się d. 31-go. Wojska zajęły naprzód pałac Cesarski i plac św. Stefana, gdzie do nich jeszcze z okien strzelano. Pałac Cesarski wzięty został szturmem przez wojska Zdaje się, że pożar zniszczył w nim tylko gabinet naturalny. Kopuła biblioteki runęła, ale xięgi zostały ocalone. Najdłużéj bronili się studenci i część proletaryatu w téj dzielnicy miasta, gdzie się znajduje Uniwersytet. Dnia 1 listopada, koszary Salzgrieskie były jeszcze w ich ręku; ale wojsko zajęło Uniwersytet, a o południu, jak słychać, zdobyto szturmem i owe koszary, gdzie wielu rokoszan z bronią w ręku ujętych zostało.

— Podług wiadomości z Wiednia, z d. 2-go, otrzymanych w Berlinie 5-go listopada, spokojność i porządek są tam zupełnie przywrócone. Dnia 2 listopada miasto było ściśle zamknięte i nikogo nie wypuszczano. W samém mieście przepuszczają tylko za biletami zwierzchności wojskowéj. Wczoraj wieczorem zatknięto sztandar Cesarski, czarno-żółty, na wieży św. Stefana, przy okrzykach wojska i odgłosie hymnu narodowego. Bema i Messenhausera dotąd jeszcze nie znaleziono. Inni jeńcy zostają pod ścisłą strażą. Kilka tysięcy ludzi, a w téj liczbie wszyscy studenci, którzy mieli udział w powstaniu, będą wcieleni do wojska, jako prości żołnierze, i przyłączeni do półków idących przeciwko Węgrom. Wczoraj, po raz piérwszy od dwóch tygodni usłyszeliśmy głos dzwonów, wzywających do kościoła i na nabożeństwo, nie zaś bijących na gwałt i na hasło buntu. Sejm rozwiązał się sam przez się, gdyż nareście na posiedzeniach jego nie było obecnych więcéj nad 60 członków. Cesarz odmówił stanowczo prośbie, otworzenia go znowu wcześniéj, jak d. 15 listopada; co się zaś tyczy prośby, aby nie przenosił go do Kremsiru, na to nie otrzymano jeszcze ostatecznéj odpowiedzi. Załoga Wiednia ma składać się, jak słychać, ze 30,000 ludzi. Wojska Austryacko-Niemieckie pozostaną tutaj, Włoskie zaś i Sławiańskie udadzą się w pogoń za Węgrami. Dziś odbywa się w mieście przeszukiwanie domów. Xiąże Windischgrätz odłożył do trzech dni postanowienie, kto ma bydź oddany pod sąd wojenny.

— Główna kwatera Xięcia Windischgrätza znajduje się w Schönbrunn, a Barona Jełłaczyca w pałacu Arcy-Xięcia Maxymiliana d'Este. Od dnia wczorajszego bieg poczty znowu przywrócony został.

— Xiążę Windischgrätz wydał następującą odezwę, datowaną w głównéj kwaterze Hetzendorf, d. 1 listopada: „Rozkazawszy zostającym pod memi rozkazami Ces. Kr. wojskom wkroczyć do stolicy Wiednia, widzę się spowodowanym, w następstwie odezwy mojéj z d. 23 października r. b, podać do wiadomości powszechnéj te rozporządzenia, których wykonanie uważam za niezbędne, dla przywrócenia głęboko wstrząśnionego publicznego stanu prawnego. Miasto zawiadomiło mię wprawdzie d. 30 października o swém poddaniu się, ale umówione w tym względzie warunki, złamane zostały przez haniebną zdradę, i dla tego bez żadnego względu na akt poddania się, wydaję następujące rozporządzenia:

1) Miasto Wiedeń, wraz z przedmieściami i okolicami, w okręgu 2 mil, ogłasza się w stanie oblężenia, to

садномъ положенiи, то есть: всѣ мѣстныя власти, въ продолженiе этого положенiя подчиняются военному начальству на основанiи нижеслѣдующаго 9 §.

2) Легiонъ и нацiональная гвардiя упраздняются, съ тѣмъ однако, что послѣдняя будетъ преобразована.

3) Всеобщее обезоруженiе, если еще не приведено въ исполненiе, должно быть окончено городскимъ совѣтомъ въ теченiе двухъ сутокъ, считая отъ обнародованiя настоящей прокламацiи.

4) Всѣ политическiя общества закрываются; всякiя сборища на улицахъ и площадяхъ, въ числѣ болѣе 10-ти человѣкъ, воспрещаются; всѣ гостинницы и кофейные домы внутри города должны быть запираемы въ 11 часовъ, а на предмѣстiяхъ въ 10 часовъ вечера. Поступающiе въ противность сему распоряженiю, будутъ арестованы и преданы военному суду.
5) Свобода печатанiя огра ичивается, между тѣмъ, на основанiи правилъ изъясненныхъ въ прокламацiи отъ 23-го Октября; печатанiе, продажа и публкованiе афишъ, картинокъ и брошюръ, дозволяется только по предварительному разрѣшенiю военнаго начальства.

6) Содержащееся въ прокламацiи отъ 23 Октября распоряженiе, по силѣ коего, иностранцы находящiеся въ столицѣ и не представившiе надлежащихъ о себѣ доказательствъ, подлежатъ удаленiю отсюда, распространяется и на всѣхъ вообще иногородныхъ обывателей. Домохозяинъ умышленно утаивающiй своихъ жильцовъ, или недоносящiй о прибытiи новаго жильца, въ теченiе предписаннаго срока, будетъ арестованъ и преданъ военному суду.

7) Кто будетъ уличенъ: a) въ покушенiи склонить войска къ вѣроломству; b) въ возбужденiи словомъ или дѣломъ къ мятежу; c) кто будетъ пойманъ съ оружiемъ въ рукахъ въ толпѣ народа, тотъ подвергнется наказанiю по силѣ военныхъ постановленiй.

8) Всѣ баррикады въ городѣ и въ предмѣстiяхъ должны быть сняты городскимъ начальствомъ и мостовыя исправлены.

9) Въ продолженiе осаднаго положенiя всѣ начальства остаются при исправленiи своихъ обязанностей; но какъ только военное начальство приметъ на себя дѣйствiя клонящiяся къ охраненiю порядка, спокойствiя и безопасности столицы и ея окрестностей, то занимающiеся понынѣ этимъ дѣломъ городскiя начальства, обязаны содѣйствовать къ тому только по указанiямъ военнаго вѣдомства.

10) Такъ какъ цѣль осаднаго положенiя состоитъ въ томъ, чтобы приготовить переходъ отъ безначалiя къ законному благоустройству, то для достиженiя этой цѣли, центральная коммисiя, подъ начальствомъ генералъ-маiора Кордона, который вмѣстѣ съ симъ назначается комендантомъ города, приметъ на себя главное управленiе по дѣламъ осаднаго положенiя, и ей подчиняются какъ нижне-австрiйское правленiе, такъ и городское начальство. (Подп.) Фельдмаршалъ Князь *Виндишгрецъ*.

— На дняхъ будетъ предпринято общее изгнанiе всѣхъ иностранцевъ и туземцевъ, кои не будутъ въ состоянiи объяснить причины своего пребыванiя въ здѣшней столицѣ.

— Вчера арестовали всѣхъ появлявшихся близъ университета, кои казались подозрительными. Такимъ образомъ въ непродолжительное время взяли слишкомъ 300 чел. Сегодня можно уже свободно проходить по улицамъ.

— Площадь при церкви св. Стефана и большой базаръ (*Hohe-Markt*) наполнены войсками; равномѣрно много находится войска при бастiонахъ.

— По разсказамъ очевидца, который тотчасъ по вступленiи войскъ посѣтилъ аулу, легiонистовъ и рабочихъ въ ней во все уже не было, только въ дикомъ безпорядкѣ были разбросаны ружья, патроны и другiе военные припасы. Уже захватили около 200 пролетарiевъ, большею частiю иностранцевъ, и временно помѣстили ихъ въ зданiи италiанской гвардiи.

— Сраженiе, происходившее 30 числа съ Венгерцами стоило, повидимому, гораздо большихъ потерь, нежели какъ сначала полагали. Въ слѣдствiе ссоры, происшедшей между генераломъ Мога и Коссутомъ, первый не командовалъ войскомъ; послѣднiй же самъ, какъ говорятъ, находился при армiи и командовалъ лѣвымъ крыломъ. Кажется, Венгерцы избѣгали генеральнаго сраженiя и строго наблюдали за небольшимъ количествомъ регулярныхъ войскъ, бывшихъ въ

jest: wszystkie władze miejscowe, na czas trwania tego stanu, zostawać będą pod władzą wojskową, według przepisu w § 9 zawartego.

2) Legia akademicka i gwardya narodowa, ostatnia jednak z zastrzeżeniem reorganizacyi, są rozwiązane.

3) Ogólne rozbrojenie, jeśliby jeszcze zupełnie nie było uskutecznione, ma być ukończone przez Radę Miejską w przeciągu 48 godzin, licząc od ogłoszenia niniejszéj odezwy.

4) Wszystkie towarzystwa polityczne zostają zamknięte; wszystkie zgromadzenia na ulicach i placach publicznych, w liczbie więcéj jak 10 osób, są zakazane; wszystkie domy gościnne i kawiarnie mają być zamykane w mieście wewnętrznem o godz. 11, a na przedmieściach o godz. 10 wieczorem. Przeciwnie postępujący zostaną aresztowani i pod sąd wojskowy oddani.

5) Prassa ogranicza się tymczasowie, według przepisów odezw z d. 23 października, a drukowanie, przedaż i przylepianie plakatów i pism ulotnych, o tyle tylko zostanie dozwolone, o ile na to poprzednie zezwolenie władzy wojskowéj żądane i udzielone będzie.

6) Zawarte w odezwie z d. 23 października rozporządzenie, według którego cudzoziemcy, przebywający w stolicy bez legalnego wykazania przyczyny swego pobytu, mają być wydaleni, rozciągniętem też zostaje do wszystkich niemiejscowych krajowców. Właściciel domu, którvby rozmyślnie przemilczał o którymbądź ze swych lokatorów, lub o pomnożeniu liczby ich w przeciągu oznaczonego przepisami policyjnemi terminu nie doniół, zostanie aresztowany i pod sąd wojenny oddany.

7) Kto przekonanym będzie: a) o usiłowanie nakłonienia wojsk Ces. Król. do wiarołomstwa; b) kto słowem lub czynem podżega do buntu; c) kto przy zbiegowisku ludu z bronią w ręku ujętym będzie, podlega karze prawem wojennem przepisanéj.

8) Wszystkie barykady w mieście i na przedmieściach mają być natychmiast bez śladu uprzątnięte, i bruki naprawione.

9) W czasie trwania stanu oblężenia, wszystkie władze publiczne pozostają wprawdzie nienaruszenie w wykonywaniu swych obowiązków; ale jak tylko władzą wojskowa obejmie na ten przeciąg czasu wszystkie te czynności, które zmierzają do utrzymania porządku, spokojności i bezpieczeństwa stolicy i jéj okolic, natenczas zajmujące się dotychczas tą czynnością Władze Miejskie, mają do tego tylko w taki przykładać się sposób, jaki władza wojskowa za stosowny uzna.

10) Dla osiągnienia celu stanu oblężenia, który na tém tylko zależy, aby przygotować przejście z anarchii do uporządkowanego konstytucyjnego stanu prawnego, wspólna Kommissya Centralna, pod przewodnictwem Jenerał-Majora Cordon, którego jednocześnie Kommendantem miasta mianuję, obejmie najwyższy kierunek wymaganych przez stan oblężenia czynności, i rozporządzeniom jéj ulegać mają tak Niższo Austryacki rząd krajowy, jako i Zwierzchność Miejska.— (podp.) Xiążę Windischgrätz, Ces. Kr. Feldmarszałek."

— W tych dniach przedsięwzięte będzie wypędzenie w massie wszystkich cudzoziemców i krajowców, którzy nie potrafią dostatecznie udowodnić powodu swego pobytu w stolicy tutejszéj.

— Wczoraj aresztowano wszystkich, który tylko pokazali się w poblizkości Uniwersytetu, a byli z pozoru podejrzanemi. Tym sposobem ujęto w krótkim czasie najmniéj 300 osób. Dziś można już spokojnie ulicami przechodzić.

— Plac przy kościele św. Stefana i wielki rynek (Hohe-Markt) są wojskiem przepełnione; podobnież mocno osadzone są bastyony.

— Według opowiadania naocznego świadka, który zaraz po wkroczeniu wojsk zwiedził aulę, legionistów i robotników wcale już w niéj nie było; w dzikim tylko nieładzie widziano porozrzucane ładunki, karabiny i inne przybory wojskowe. Ujęto już prawie 2,000 proletaryuszów, po większéj części cudzoziemców, i tymczasowie umieszczono ich w gmachu gwardyi Włoskiéj.

— Bitwa stoczona z Węgrami d. 30-go, kosztowała, jak się okazuje, daleko więcej strat, niźli rozumiano z początku. W skutek kłótni pomiędzy Jenerałem Moga a Kossuthem, piérwszy złożył dowództwo wojska, ostatni zaś, jak powiadają, znajdował się osobiście w szeregach i dowodził sam lewem skrzydłem. Zdaje się, iż Węgrzy unikali troskliwie stanowczéj bitwy i dawali ścisłą baczność na nieliczne wojska regularne, znajdujące się w ich szeregach, z obawy ich dezercyi. Wnoszą, że armia

ихъ рядахъ, страшась побѣговъ. Полагаютъ, что Венгерская армія, отступивъ отъ австрійскихъ границъ, двинулась противъ генерала Симонича, который изъ Галиціи вступилъ съ 10,000 человѣкъ въ сѣверную Венгрію, и, по слухамъ, разбилъ противопоставленныя ему Мадьярскія войска.

— По извѣстіямъ изъ Брюнна, безпорядки, происходившіе тамъ 29 и 30 Октября, прекращены національною гвардіею и войсками, и спокойствіе совершенно возстановлено, хотя умы еще и взволнованы. Путешественники, прибывшіе сегодня оттуда по желѣзной дорогѣ, разсказываютъ, что, къ сожалѣнію, національная гвардія была принуждена употребить силу оружія и что со стороны пролетаріевъ было нѣсколько человѣкъ ранено и даже убито.

Съ Венгерской границы, 29 Сентября.

Генералъ Симоничъ, командующій сильнымъ корпусомъ противъ Маджаромъ, одержалъ близъ Тренчина рѣшительную побѣду надъ венгерскими инсургентами. Венгерское ополченіе частію истреблено, частію разсѣяно. На границѣ собираются значительные отряды волонтеровъ, чтобы между Славянами сформировать ополченія противъ Маджаровъ и нанести имъ ударъ тѣмъ же оружіемъ, какое они употребляли. Извѣстные предводители партизановъ Штуръ и Урбанъ воспользуются симъ случаемъ, чтобы отмстить за прежнія свои неудачи.

— Фельдмаршалъ-лейтенантъ Даленъ, собравъ отрядъ въ 16,000 чел. регулярныхъ гренцеровъ (*Grantzer*), занялъ, по послѣднимъ извѣстіямъ, такъ называемый Муръ-Инзель, между Дравою и Муромъ, а послѣ того, соединившись съ корпусомъ фельдмаршала Нужана, состоящимъ также изъ 8,000 чел., будетъ дѣйствовать противъ Песта.

— Князь Виндишгрецъ назначилъ четырнадцатидневный срокъ, чтобы къ истеченію онаго всѣ служащіе и отставные съ пенсіею офицеры австрійскихъ войскъ, состоящіе теперь на службѣ въ Венгерской арміи, подъ начальствомъ Косута въ рядахъ національной гвардіи или въ корпусѣ волонтеровъ, явились къ настоящимъ своимъ обязанностямъ; если же, по истеченіи сего срока, означенные офицеры не исполнятъ этого распоряженія, то будутъ лишены чиновъ и жалованья.

Тріэстъ, 28 Октября.

Сардинскій флотъ вновь явился предъ Венеціею, и такъ на дѣлѣ нарушено перемиріе. Въ Миланѣ открытъ заговоръ, имѣвшій цѣлію умерщвленіе всѣхъ австрійскихъ войскъ въ семъ городѣ.

Краковъ, 4 Ноября.

Здѣшнее Императорско Королевское военное начальство, обнародовало слѣдующее: „Капитанъ пѣхотныхъ австрійско-императорскихъ войскъ баронъ Рюйстель, отправленный курьеромъ отъ главноначальствующаго барона Гаммерштейна въ Ольмюцъ, привезъ слѣдующія извѣстія: „1-го Ноября. Лембергъ былъ свидѣтелемъ плачевныхъ событій. Ссора, возникшая между солдатами арміи и національной гвардіи, подала поводъ къ большимъ смятеніямъ, побудившимъ командующаго войсками собрать полки въ казармы. Національная гвардія вооружилась и двѣ роты оной заняли позицію при паркѣ артиллеріи, которому въ слѣдствіе сего, угрожала опасность. Три пушечные выстрѣла подали сигналъ къ тревогѣ, во многихъ мѣстахъ города устроены баррикады. Плацъ-капитанъ Геймерле былъ задержанъ, у него отобрали оружіе и отвели на гауптвахту національной гвардіи, а въ шедшаго за нимъ ординарца, сдѣланъ выстрѣлъ. Толпа народа собралась на площади и въ обезпеченіе гауптвахты отъ нападенія, надобно было прикрыть оную отрядомъ гренадеровъ. Въ тоже время многіе изъ военныхъ подверглись нападеніямъ и нѣкоторые были ранены. За симъ появилось нѣсколько депутацій, которыя требовали, чтобы войска были отозваны и ручались за водвореніе спокойствія. Генералъ, съ своей стороны требовалъ немедленнаго уничтоженія баррикадъ. Таково было положеніе дѣлъ до семи часовъ утра втораго Ноября. Казалось, что условія командующаго войсками будутъ приняты, но требованіе сохраненія національной конной гвардіи, подало поводъ къ стычкѣ, въ которой многіе были ранены, послѣ чего возобновлены баррикады, и колокольный звонъ призывалъ жителей къ сраженію. Два выстрѣла изъ оконъ, коими убиты два артиллериста,

Węgierska, cofnąwszy się z granic Austryackich, udała się na spotkanie Jenerała Simonicza, który na czele 10,000 ludzi wkroczył z Galicyi do Północnych Węgier, i jak słychać, rozbił wysłane przeciwko niemu wojsko Węgierskie.

— Podług wiadomości z Brünn, wybuchły tam były zaburzenia, w dniach 29 i 30 października, które zostały uśmierzone przez gwardyą narodową i wojsko. Teraz wróciła zupełna spokojność, chociaż umysły są jeszcze wzburzone. Podróżni, ztamtąd przybyli, opowiadają, że na nieszczęście gwardya narodowa musiała uciec się do siły oręża, i że ze strony proletaryuszów było kilku ludzi ranionych a nawet zabitych.

Od granicy Węgierskiéj, 29 października.

Cesarsko-Królewski Jenerał Simonicz, dowodzący znacznym korpusem przeciw Madźiarom, odniósł w okolicy Tręczyna walne zwycięztwo nad powstańcami Węgierskimi. Pospolite ruszenie Węgierskie w części zostało zniesione, w części rozproszone. Znaczne oddziały ochotników zbierają się nad granicą, aby pomiędzy Słowakami uorganizować pospolite ruszenie przeciw Madźiarom, i zwalczyć ich tąż bronią, któréj używali sami. Znani przywódzcy partyzantów, Stur i Hurban, nie opuszczą teraz sposobności powetowania swych dawnych niepowodzeń.

— Feldmarszałek-Porucznik Dahlen zebrał korpus 16,000 ludzi regularnych Grencerów (Gräntzer), z którymi, według najświeższych wiadomości, osadził tak zwaną Mur-Insel, między Drawą a Murem, i potém połączywszy się z korpusem Feldzeugmeistra Nugent, który także ma już mieć około 8,000 ludzi, działać będzie przeciwko Pesztowi.

— Xiążę Windischgrätz naznaczył czternasto dniowy termin wszystkim Cesarsko-Królewskim czynnym i pensyonowanym oficerom, którzy obecnie służą w tak zwanéj armii Węgierskiéj, pod Kossuthem, jako też w szeregach gwardyi narodowéj lub w korpusach ochotników, aby powrócili do właściwych obowiązków służby; po upływie bowiem tego terminu oficerowie ci pozbawieni zostaną i stopni i pensyi.

Tryest, 28 października.

Flota Sardyńska znowu się ukazała przed Wenecyą, i tym sposobem zawieszenie broni *de facto* zerwanem zostało. W Medyolanie odkryto jakoby spisek, który miał na celu wymordowanie całéj armii Austryackiéj w tém mieście.

Kraków, 4 listopada.

Tutejsza Cesarsko-Królewska Nadkomenda wojskowa, ogłosiła co następuje: „Ces. Kr. Kapitan Baron Rußel od piechoty, który jako goniec od komenderującego we Lwowie Jen. Barona Hammersteina do Ołomuńca udaje się, przywiózł tu następujące wiadomości: „Dnia 1 listopada, Lwów stał się widownią smutnych wypadków. Kłótnia, która powstała między żołnierzami a gwardzistami narodowymi, była powodem wielkiego wzburzenia, które spowodowało Jenerała komenderującego do ściągnienia wojska do koszar. Gwardya narodowa wzięła się do broni, i dwie kompanie tejże stanęły przy parku artylleryi, który tym sposobem był zagrożony. Dano znak alarmu trzema wystrzałami działowemi. na wielu punktach miasta powstały barykady. Kapitan placu Heimmerle został zatrzymany, rozbrojony, i na odwach gwardyi narodowéj zaprowadzony, a do śpieszącego tuż za nim ordynansa strzelono. Massa ludu zgromadziła się na rynku, zagrażając odwachowi w ten sposób, że takowy zasłonięty być musiał oddziałem grenadyerów. W tymże czasie wielu wojskowych było napadniętych i ranionych. Następnie przybyło kilka deputacyi, żądając usunięcia wojska, i zaręczając za spokojność. Jenerał żądał zniesienia barykad natychmiast. W takim stanie były rzeczy aż do 2 listopada z rana, do godziny 7-éj. Nakoniec zdawało się, że miano przyjąć warunki kommenderującego Jenerała; tymczasem wyzywające postępowanie gwardyi narodowéj konnéj wywołało starcie, skutkiem którego było wiele osób ranionych; poczém barykady do dawnego stanu przywrócono, a uderzeniem we dzwony, ludność miasta powołano do walki. Parę wystrzałów z okien, których skutkiem poległo 2 ch artylerzystów, dały znak do kroków nieprzyjacielskich. Barykady były rozbijane przez artylleryą; uzbrojony lud skoncentrował się w uniwersytecie, i na barykadzie zatknął czerwoną chorągiew. Część miasta około uniwersytetu, a

завязали сраженіе. Артилерія сбивала баррикады: вооруженныя толпы народа собрались въ университетѣ и выставили на баррикадѣ красное знамя. Университетъ, смежная съ нимъ часть города, и ратуша, загорѣлись отъ дѣйствія ракетъ. Около полудня прибыла къ начальствующему генералу депутація комитета безопасности и ручалась за покорность города, на слѣдующихъ условіяхъ: 1) Расформированіе легіона студентовъ и отобраніе у нихъ оружія; 2) переформированіе національной гвардіи, подъ руководствомъ генерала императорскихъ войскъ; 3) запрещеніе носить Польскаго орла; 4) удаленіе изъ города чужестранцевъ. Если эти условія не будутъ исполнены, главно-начальствующій войсками, объявитъ городъ въ осадномъ положеніи. При отправленіи курьера, спокойствіе было возстановлено, (подп.) Шликъ лейтенантъ-фельдмаршалъ.

— *Послѣднія извѣстія изъ Лемберга.* Въ Лембергской газетѣ отъ 3-го Ноября, напечатана прокламація главно-начальствующаго австрійскими войсками лейтенантъ-фельдмаршала барона Гаммерштейна, коею городъ Лембергъ съ предмѣстіями объявленъ въ осадномъ положеніи и тамъ установленъ Штандрехтъ.

Франція.

Парижъ, 2 Ноября.

Третьяго дня засѣданіе національнаго собранія посвящено было финансовымъ предметамъ: сперва выслушанъ былъ бюджетъ, составляющій 1,800 мил. фр.; потомъ президентъ Марра прочиталъ проектъ постановленія о назначеніи министру финансовъ на 1848 годъ чрезвычайныхъ кредитовъ на 1,798 00 фр. Собраніе разошлось, не сдѣлавъ никакого постановленія.

— Конституціонная коммиссія собралась 22 числа, до засѣданія національнаго собранія и пересматривала, согласно сдѣланнымъ примѣчаніямъ во время преній, всѣ отдѣльныя статьи уложенія, чтобы исправить могшія вкрасться несообразности первоначальнаго проекта. Въ продолженіе сегодняшняго засѣданія собраніе подвергнетъ эти добавленія соображенію, послѣ чего тотчасъ послѣдуетъ обнародованіе въ Монитерѣ уложенія.

— Въ газетѣ *Moniteur du Soir* сообщаютъ, что значительное число представителей вознамѣрилось еще разъ предложить проектъ закона, въ видѣ добавочной статьи, чтобы всѣ члены господствовавшихъ прежде во Франціи фамилій, были признаны неимѣющими права быть избранными въ президенты республики.

— Г. Ламартинъ препроводилъ, изъ своего лѣтняго мѣстопребыванія, въ окрестностяхъ Макона, въ здѣшнія газеты нижеслѣдующее письмо, въ которомъ протестуетъ противъ увѣреній нѣкоторыхъ журналовъ, будто бы онъ напередъ отказывается отъ званія президента республики: „*Сенъ-Поэнъ, 26 Октября.* — Господинъ Редакторъ! Я прочелъ статью въ *Journal des Débats*, перепечатанную изъ *Courrier d la Gironde*, которую прошу васъ исправить. Въ письмѣ, написанномъ мною къ одному моему бордосскому корреспонденту, я въ самомъ дѣлѣ помѣстилъ слѣдующія слова: „Я не предлагаю себя кандидатомъ въ президенты. Но молю Бога и прошу моихъ друзей, чтобы столь несоотвѣтственную моимъ силамъ тяжесть удалили отъ меня. Но если страна думаетъ, что мнѣ необходимо принять это званіе, то въ такомъ случаѣ полагаю, что я столько же не въ правѣ отказаться отъ этого, какъ былъ не въ правѣ 24 Февраля, устраниться отъ воли народа и оставить Парижъ безъ правительства.“ Я не думаю, чтобы мнѣ угрожала нынѣ опасность сего рода, и объясняю статью, напечатанную въ *Courrier de la Gironde*, только потому, чтобы въ будущемъ не произошло ложныхъ толковъ. Усильно желать президентства, было бы смѣшно; отвергнуть оное, значило бы отказать республикѣ и странѣ въ своихъ услугахъ. Къ такой гордости я неспособенъ, но также неспособенъ, и къ униченію. Прошу принять и проч. (подп.) *Ламартинъ.*“

— Распайль написалъ изъ Венсенскаго замка письмо къ нѣкоторымъ издателямъ журналовъ, въ коемъ опровергаетъ разнесшіеся слухи, будто, въ случаѣ избранія его въ президенты, намѣренъ онъ уступить это званіе г-ну Ледрю Роллену; напротивъ того объявляетъ, что какая бы ни была его участь: заключеніе или званіе президента, онъ покорится ей для блага націи.

szczególniéj sam uniwersytet, zapalono rakietami, jako i wiele innych domów, między któremi także i wspaniały Ratusz. Około południa ukazała się deputacya komitetu bezpieczeństwa u komenderującego Jenerała, która zapewniła poddanie się miasta pod następującemi warunkami: 1) Rozwiązanie i rozbrojenie akademickiéj legii. 2) Zreorganizowanie gwardyi narodowéj, pod wpływem Jenerała Cesarskiego. 3) Zakazanie noszenia Polskiego Orła. 4) Wydalenie z miasta wszystkich obcych. Jeżeli te warunki nie będą w jak najkrótszym czasie wykonane, Jenerał komenderujący, Feldmarszałek Hammerstein, ogłosi miasto za będące w stanie oblężenia. Przy odejściu gońca pokój był przywrócony. (podpisano) Schlyk, Feldmarszałek-Porucznik.

— *Ostatnie wiadomości ze Lwowa.* Gazeta Lwowska z d. 3-go listopada zawiera odezwę Ces. Kr. komenderującego Feldmarszałka-Porucznika, Barona Hammerstein, mocą któréj miasto Lwów wraz z przedmieściami ogłoszone zostało w stanie oblężenia i zaprowadzone prawo wojenne (Standrecht).

Francya.

Paryż, 2 listopada.

Onegdajsze obrady Zgromadzenia Narodowego poświęcone były sprawom finansowym: naprzód odczytano budżet, wynoszący 1,800 milionów fr.; następnie, Prezes Marrast odczytał projekt do prawa, udzielający Ministrowi skarbu na rok 1848 nadzwyczajne kredyta, wynoszące 1,798,000 fr. Zgromadzenie rozeszło się nic nie postanowiwszy.

— Kommissya Ustawowa zebrała się d. 22 z. m. przed posiedzeniem Zgromadzenia Narodowego i przeglądała, stosownie do czynionych podczas rozpraw uwag, każdy pojedyńczy artykuł ustawy, aby wszelkie niedokładności pierwotnego projektu poprawić. Na posiedzeniu dzisiejszém Zgromadzenie weźmie te poprawki pod rozwagę, poczém zaraz nastąpi powtórne ostateczne głosowanie nad całą ustawą i ogłoszenie jéj w *Monitorze*.

— Według *Moniteur du Soir*, znaczna liczba Reprezentantów postanowiła zaproponować jeszcze raz, jako dodatek, aby wszyscy członkowie panujących dawniéj we Francyi familii ogłoszeni zostali za nie mogących być obranemi na Prezydentostwo Rzeczypospolitéj

— P. Lamartine przesłał z swego letniego mieszkania pod Macon, do tutejszych dzienników następujące pismo, w którem protestuje przeciw twierdzeniu niektórych dzienników, jakoby się zrzekać miał z góry Prezydentowstwa Rzeczypospolitéj: „*St. Point 26 października.* — Panie Redaktorze! Czytam w *Journal des Débats* wyjęty z *Courrier de la Gironde* artykuł, o którego sprostowanie Pana upraszam. Odpowiedziałem rzeczywiście jednemu korrespondentowi z Bordeaux w liście następujące słowa: „Nie występuję jako kandydat do Prezydentowstwa. Proszę Boga i moich przyjaciół, aby dla moich sił tak niestosowny ciężar odemnie oddalali. Ale jeżeli kraj sądzi, że mnie do tego urzędu powinien przeznaczyć, mniemam także że do odmówienia tego nie mam większego prawa nad to, jakie miałem d. 24 lutego, usunąć się z pod woli ludu i Paryż bez rządu pozostawić.“ Nie sądzę się bynajmniéj takiem niebezpieczeństwem zagrożony, i prostuję dziennik *Courrier de la Gironde* tylko dla tego, aby na przyszłość mylnemu rozumieniu zapobiedz. Ubiegać się o Prezydentowstwo byłoby śmiesznością, pragnąć go, byłoby zuchwalstwem; odrzucać je, byłoby to usunąć się od usług Rzeczypospolitéj i swego kraju. Daleki jestem od podobnéj dumy, ale też i niezdolny do takiéj nikczemności. Proszę przyjąć i t. d. (podp.) *Lamartine*“

— Raspail także napisał z więzienia w Vincennes list do kilku dzienników, w którym zbija krążące pogłoski, jakoby, w razie wyboru go na Prezydenta, chciał ustąpić téj godności P. Ledru-Rollin; owszem wyraźnie oświadcza, że jakikolwiek spotka go los w interessie ludu, czy więzienie, czy prezydentostwo, chętnie go przyjmie.

— Гражданскій судъ отказалъ г-ну Распайлю въ требованіи о дозволеніи ему участвовать, какъ члену національнаго собранія, въ засѣданіяхъ онаго, не смотря на содержаніе его подъ стражею.

— Бывшій начальникомъ департамента во время министерства Г. Дюфура, Г. Демазюрье назначенъ по прежнему начальникомъ департамента по министерству внутреннихъ дѣлъ. Г. Дюфуръ, вступая въ кабинетъ, объявилъ, что онъ не удалитъ отъ должности ни одного изъ прежнихъ чиновниковъ.

— Въ Мониторѣ обнародовано о разныхъ перемѣщеніяхъ по морскому вѣдомству; также о назначеніи 43 меровъ и помощниковъ ихъ въ разные города.

— Въ журналѣ *Assemblée Nationale* пишутъ, что Г. Гизо подалъ предложеніе о выборѣ его въ представители отъ Кальвадосскаго департамента.

— Національная гвардія въ Баръ-Сюръ Объ расформирована, по поводу оскорбленій, причиненныхъ сю префекту департамента.

— Вчера, по случаю праздника Всѣхъ Святыхъ, въ національномъ собраніи и въ управленіяхъ не было присутствія, на биржѣ не было собранія и торговые домы были закрыты. Изъ періодическихъ изданій вышли только мелкіе журналы.

3 *Ноября.*

Засѣданія національнаго собранія, 2 Ноября. Вчера, въ часъ по полудни, при самомъ открытіи собранія, до 500 женщинъ отправились къ зданію собранія. На мосту Согласія, полицейская стража остановила ихъ, но тогда нѣсколько-сотъ работниковъ, въ блузахъ, присоединившись къ нимъ, объявили полицейскому коммиссару, что женщины эти идутъ въ національное собраніе, чтобы подать прошеніе объ амнистіи. Коммиссаръ отвѣчалъ на сіе, что подача прошеній толпами воспрещена, но что онъ охотно вручитъ оное президенту, на что женщины согласились и немедленно разошлись. Между тѣмъ собраніе началось. Президентъ Марра напомнилъ собранію постановленіе онаго, чтобы, по принятіи проекта устава, передать оный снова въ законодательную коммиссію, которая чрезъ пять дней представитъ нужныя, по ея мнѣнію, поправки, и потому президентъ полагалъ, что прежде всего слѣдуетъ разсмотрѣть разныя дополнительныя статьи. Въ слѣдствіе сего Г. Феликсъ Піа настоятельно требовалъ, чтобы 8 я статья была дополнена словами: „Право труда" что произвело сильную грозу, утихшую только тогда, когда приступили къ собиранію голосовъ. Дополненіе это отринуто 638 голосами, противъ 68, равно какъ и дополненіе законодательной коммиссіи, что депутаты не могутъ имѣть должностей, коимъ присвоено жалованье. За симъ собраніе приступило къ вторичному соображенію отдѣльныхъ статей уложенія, и таковоо довело до § 28.

— Въ сегодняшнемъ Мониторѣ объявляютъ, что генералъ Кавеньякъ, 5 с. м., будетъ производить большой смотръ войскамъ здѣшняго гарнизона.

— Начальникъ парижской національной гвардія, генералъ Шангарнье, приказалъ составить именной списокъ гвардейцевъ, представившихъ Королю Лудвику-Филипу адресъ съ изъявленіемъ соболѣзнованія. Эти гвардейцы принадлежатъ къ составу 1 и 3 легіоновъ, которые на вчерашнемъ смотру хранили молчаніе, между тѣмъ какъ въ 5 мъ легіонѣ раздавались восклицанія: „да здравствуетъ демократическая республика!"

— Въ здѣшнихъ газетахъ пишутъ, что англійское и австрійское правительства согласились открыть конференціи объ италіянскихъ дѣлахъ въ Бельгіи. Полагаютъ, что французскій и піемонтскій кабинеты на это согласятся. Надѣются, что италіянскія дѣла будутъ рѣшены миролюбиво.

— Въ *La Presse* сообщаютъ извѣстіе о италіанскомъ вопросѣ, по которому будто бы во Франкфуртѣ состоялось постановленіе, чтобы въ Ломбардію отправить баварскій войска, въ случаѣ если бы сардинскій Король хотѣлъ напасть на Радецкаго.

— Нѣсколько клубовъ обратились къ Лудвику Наполеону съ вопросомъ: назначитъ ли онъ министромъ Г. Тьера, если будетъ избранъ президентомъ. Онъ отвѣчалъ, что никогда не ввѣритъ министерства г-ну Тьеру.

— Въ журналѣ *Patrie* пишутъ, будто Лудвикъ Бонапарте объявилъ, что если онъ будетъ избранъ президентомъ республики, то непремѣнно назначитъ г на

— Trybunał cywilny odrzucił żądanie P. Raspail, aby mu, chociaż uwięzionemu, dozwolono mieć udział w naradach Zgromadzenia Narodowego, którego jest członkiem.

— P. Desmazureś, były szef gabinetu za ministerstwa P. Dufaure, znowu wszedł w tym samym stopniu do ministerstwa spraw wewnętrznych. P. Dufaure, przy objęciu ministerstwa, miał oświadczyć, że żadnego dawniejszego urzędnika nie oddali od obowiązków.

— *Monitor* ogłosił zmiany osób w wydziale marynarki, tudzież mianowanie 43 Merów i adjunktów w różnych miastach departamentowych.

— Dziennik *Assemblée Nationale* donosi, że P. Guizot podał się na Reprezentanta z departamentu Calvados.

— Gwardya narodowa w Bar-sur-Aube rozwiązana została, z powodu obelg, jakich się przeciw Prefektowi dopuściła.

— Wczoraj, z powodu uroczystości Wszystkich Świętych, giełda, domy handlowe, Zgromadzenie Narodowe i wszystkie władze były zamknięte. Z dzienników, wyszły tylko drobniejsze pisma.

Dnia 3 listopada.

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniu wczorajszym. Wczoraj o godzinie 1-éj, w chwili kiedy miały się rozpocząć obrady, około 500 kobiet udało się ku pałacowi Reprezentantów. Przy moście Zgody, straż policyjna zamknęła im przejście; lecz w tejże chwili przyłączyło się do nich kilkuset robotników w bluzach, którzy oświadczyli Kommissarzowi policyi, że pomienione kobiety udają się do Zgromadzenia Narodowego, w celu podania prośby o amnestyą. Odrzekł im na to Kommissarz, że nie wolno jest podawać gromadnie prośb ciału prawodawczemu, lecz że chętnie ją wręczy Prezesowi; na co kobiety przystały i natychmiast sie rozeszły. Tymczasem rozpoczęły się obrady. Prezes Marrast przypomniał Zgromadzeniu własne jego postanowienie, iż po uchwaleniu projektu ustawy, tenże powinien być nanowo odesłany do Kommissyi Ustawodawczéj, która po pięciu dniach wniesie poprawki, jakie za stosowne osądzi. Sądził zatém że naprzód załatwić należy owe rozmaite poprawki, które właśnie przez Kommissyą wniesione zostały. P. Felix Pyat żądał koniecznie, aby do 8-go artykułu dodano wyrazy „prawo pracy", co wywołało największą burzę, uśmierzoną dopiéro głosowaniem Reprezentantów, którzy dodatek ten, większością 638 głosów przeciw 68 odrzucili. Tegoż losu doznał dodatek Kommiss i Ustawodawczéj, że deputowani nie mogą zajmować urzędów płatnych. Następnie Zgromadzenie przystąpiło do powtórnego roztrząsania pojedyńczych art. Ustawy, i takowe do § 28 doprowadziło.

— Czytamy dzisiaj w *Monitorze*, że Jenerał Cavaignac, 5-go b. m., odbędzie na placu Marsowym przegląd wojsk, stojących załogą w stolicy.

— Changarnier, dowódzca Paryzkiéj gwardyi narodowéj, kazał spisać imiona tych gwardzistów, którzy jeździli do Claremont, aby Królowi Ludwikowi Filipowi złożyć adress z ubolewaniem. Gwardziści pomienieni należą do 1-éj i 3-éj legii, które wczoraj podczas przeglądu cicho przechodziły, kiedy przeciwnie 5-ta legia głośne wydawała okrzyki; „niech żyje Rzeczpospolita demokratyczna!"

— W tutejszych gazetach piszą, że Rządy Angielski i Austryacki zgodziły się na to, iżby układy względem spraw Włoskich odbywały się w Belgii. Sądzą, że gabinety Francuzki i Piemontski także na to przystaną. Jest nadzieja, że sprawy Włoskie drogą pokoju załatwione będą.

— *La Presse* zawiera znowu o kwestyi Włoskiéj wiadomość, według któréj postanowić miano we Frankfurcie wysłanie wojska Bawarskiego do Lombardyi, na przypadek gdyby Król Sardyński chciał uderzyć na Radeckiego.

— Kilka klubów udało się, w całém gronie, do Ludwika Napoleona z zapytaniem: czy obrałby Ministrem P. Thiers, gdyby sam został Prezydentem. Bonaparte miał dać odpowiedź, że nigdy tego nie uczyni.

— *Patrie* donosi, że Ludwik Bonaparte miał się zobowiązać, że skoro zostanie Prezydentem Rzeczypospolitéj, natychmiast P. Emila Girardin mianować będzie Ministrem

Эмиля Жирардена въ должность министра финансовъ, который за то съ своей стороны обязался поддерживать его своимъ журналомъ *La Presse*. Агенты Лудвика Бонапарте, кромѣ сдѣланнаго уже на его имя займа въ 500,000 фр., стараются еще занять 300,000 фр., дабы онъ могъ прилично содержать свой домъ.

— Вчера, на углахъ нѣсколькихъ улицъ происходили смятенія: приклеены были огромныя афиши, начинающіяся словами: „Читайте, читайте!" въ коихъ предлагали народу не избирать Лудвика Бонапарте въ президенты. По этому случаю, между бонапартистами и противниками ихъ произошла драка.

— Абд эль Кадеръ будетъ на дняхъ перевезенъ изъ замка По въ Амбуазъ. Недавно у него родился четвертый сынъ.

— На сихъ дняхъ снова отправляются въ Алжирію 800 колонистовъ.

— По извѣстіямъ отъ 10 го Сентября, Негры на островахъ Мартиникѣ и Гваделупѣ отказываются работать. Зажиточные жители сихъ острововъ переселяются за границу. Недостатокъ въ жизненныхъ припасахъ становится съ каждымъ днемъ ощутительнѣе.

Англія.

Лондонъ 23 Октября.

Оранжисты подали въ Дублинѣ прошеніе въ пользу О'Бріена. Между тѣмъ, процессъ въ Клонмелѣ идетъ своимъ порядкомъ и, третьяго дня судъ присяжныхъ призналъ виновными Донагона и Мигера, но онъ же ходатайствуетъ у Королевы о помилованіи ихъ. Кажется, что смертная казнь, къ коей приговорены виновные, будетъ замѣнена пожизненною ссылкою.

— Младшій братъ герцога Веллингтона, лордъ Веллеслей, скончался 21 го с. м. на 78 году жизни.

— По донесеніямъ изъ Америки, отъ 20-го Іюля, Розасъ старался склонить область Монтевидео отказаться отъ содѣйствія Франціи и Англіи, а Англійскому посланнику объявилъ, что въ пополненіе военныхъ расходовъ требуетъ онъ вознагражденія въ 5,000,000, долларовъ съ тѣмъ, чтобы англійскіе корабли вышли изъ рѣки Ла-Платы и отказались отъ всякихъ торговыхъ сношеній.

— По рѣкѣ впадающей въ Сакраменто, открыты большіе золотые пріиски. Тѣ которые промываютъ тамъ песокъ, добываютъ чистаго золота на 120 долларовъ въ сутки. Калифорнскіе колонисты покидаютъ земледѣліе и собираются туда толпами, промывать золотоносный песокъ. Въ мексиканской республикѣ, въ Дуранго открыты подземныя пещеры, и въ нихъ нѣсколько сотъ тысячь мумій, похожихъ на Египетскія. Полагаютъ, что Мексика была нѣкогда обитаемая Египтянами или Финикіянами.

— Въ исходѣ прошлаго мѣсяца, на островѣ Кефалоніи вспыхнулъ мятежъ. Поселяне съ ружьями, въ числѣ 500 ч., замышляли овладѣть городомъ Аргостали, ограбить жителей и потомъ присоединить островъ этотъ къ Греціи; но предусмотрительныя мѣры губернатора воспрепятствовали исполненію ихъ замысловъ.

Данія.

Копенгагенъ, 25 Октября.

Король, третьяго дня, лично открылъ засѣданія Датскаго сейма, и въ произнесенной при семъ случаѣ рѣчи, между прочимъ сказалъ, что, по собственной волѣ, даруетъ уставъ, проектъ коего будетъ сообщемъ сейму на разсмотрѣніе. Послѣ тронной рѣчи, графъ Мольтке говорилъ о нынѣшнемъ положеніи государства, о безпокойствахъ въ герцогствѣ Шлезвигъ Гольштейнскомъ, и о надеждѣ на окончаніе этого дѣла миролюбивымъ образомъ.

Швеція.

Стокгольмъ, 24 Октября.

Шведскій сеймъ закрытъ былъ сегодня съ обычною церемоніею. Государственный канцлеръ объявилъ, что засѣданія сейма закрываются по 15 е Ноября будущаго 1850 года, и Король, въ произнесенной рѣчи, сказалъ, что среди всеобщаго волненія Европы, Швеція наслаждалась спокойствіемъ и внутреннимъ порядкомъ.

---

skarbu. Nawzajem P. Girardin przyobiecał mu wsparcie swego dziennika *La Presse*. Ajenci Ludwika Bonapartego starają się dlań pożyczyć, prócz zaciągnionego długu 500,000 fr., jeszcze 300,000, aby za tę summę mógł swój dom stosownie utrzymać.

— Wczoraj, przy rogach kilku ulic, zaszło zaburzenie. Ujrzano bowiem olbrzymie plakaty, rozpoczynające się od wyrazów: ,,Czytajcie, czytajcie", w których odradzano ludowi wybór Ludwika Bonapartego na Prezydentostwo. Z tego powodu między Bonapartystami a ich przeciwnikami przyszło do czynnych obelg.

— Abd-el-Kader będzie w tych dniach przewieziony z zamku Pau do Amboise. Niedawno urodził mu się czwarty syn.

— W tych dniach odsyłają znowu do Algieryi 800 osadników.

— Według wiadomości z d. 10-go września, Murzyni na wyspach: Martynice i Gwadalupie nie chcą pracować. Majętniejsi mieszkańcy wysp pomienionych przenoszą się za granicę, tém więcéj, że brak żywności codziennie się wzmaga.

Anglia.

Londyn, 23 października.

Oranżyści w Dublinie zanieśli także prośbę za P. O'Brien. Jednakże process w Clonmel zwykłym idzie trybem, gdyż onegdaj jeszcze Sąd przysięgłych ogłosił ,,winnymi" PP. Donaghon i Meaghera, polecając ich jednak łasce Monarchini. Zdaje się zatém, że kara śmierci, na którą skazani być mogą, zamieniona będzie na dożywotnią deportacyą.

— P. Wellesley, młodszy brat Xięcia Wellingtona, umarł 21 b. m. w 78 roku życia swego.

— Według doniesień z Ameryki z dnia 20 lipca, Rosas usiłuje nakłonić Montevideo do zrzeczenia się pomocy Francuzko-Angielskiéj, a Posłowi Angielskiemu wyraźnie oświadczył, że za koszta wojenne żąda wynagrodzenia 5,000,000 dolarów, tudzież oddalenia się okrętów Angielskich z rzeki Plata i zrzeczenia się wszelkich stosunków handlowych.

— Przy rzece wpadającéj do Sacramento, odkryto wielkie massy złota, tak, że robotnicy pracujący tamże, za samo płukanie piasku, zyskują codziennie po 120 dolarów. Osadnicy przeto z Kalifornii zbierają się tam tłumami, opuszczają grunta, a zajmują się jedynie płukaniem piasku.—W Rzeczypospolitéj Mexykańskiéj, znaleziono w Durango podziemne sklepienia, a w nich kilkakroć stotysięcy mumij, podobnych do Egipskich. Sądzą z tego, że Mexyk był niegdyś załudniony przez mieszkańców Nad-Nilowych lub Fenicyan.

— Z wysp Jońskich donoszą pod d. 4 października, iż przy końcu zeszłego miesiąca wybuchło na wyspie Cefalonii zaburzenie. Wieśniacy uzbrojeni w broń palną, w liczbie 500, chcieli opanować miasto Argostali, a następnie przyłączyć wyspę do Grecyi; lecz trafne środki, przez Gubernatora przedsięwzięte, zniweczyły ich zamiar.

Dania.

Kopenhaga, 25 października.

W dniu onegdajszym Król zagaił obrady Sejmu Duńskiego, a w mowie tronowéj między innemi powiedział, że udziela z własnéj swéj woli ustawę, którą pod rozbiór Reprezentantów ludu poddaje. Po mowie tronowéj, Hr. Moltke długo mówił o obecnym stanie Państwa, o rozruchach w Xięztwie Szlezwicko-Holsztyńskiém, i nakonice o nadziei załatwienia téj smutnéj dla obu stron sprawy, przez zobopólne porozumienie się stron wojujących.

Szwecya.

Sztokholm, 8 października.

W dniu dzisiejszym został ze zwykłą uroczystością Sejm Szwedzki rozwiązany. Kanclerz Państwa odroczył posiedzenia Sejmu do d. 15 listopada 1850 r., a Król w swéj mowie oświadczył z radością, że śród zaburzeń całéj Europy, Szwecya pokojem i wewnętrznym porządkiem cieszy się ciągle.

Швейцарія.

Бернъ, 6 Октября.

Въ отвѣтѣ на ноту эрцгерцога правителя Германіи, здѣшній форортъ увѣдомилъ, что Швейцарія не принимала ни малѣйшаго участія въ возбужденіи возстанія въ великомъ герцогствѣ Баденскомъ, и что, соблюдая права народовъ, будетъ и впредь въ точности слѣдовать онымъ и отклонять всякое подозрѣніе, несовмѣстное съ достоинствомъ и честію независимой націи.

— Изъ Фрейбурга отъ 25 Октября пишутъ, что въ этомъ кантонѣ вспыхнуло возмутительное движеніе со стороны католическаго духовенства. Въ окрестностяхъ Шатена 23 числа собирались вооруженныя скопища и, какъ говорятъ Фрейбургскіе журналы, составленъ былъ обширный заговоръ, но ни какихъ столкновеній не произошло. 25-го числа отвезли епископа на границу кантона. Союзныя войска вступили въ городъ. Гг. Оксенсбейнъ и Бланшене прибыли сегодня поутру тоже во Фрейсбуръ, въ качествѣ коммиссаровъ общаго союза. Нѣсколько лицъ были взяты подъ стражу.

Szwajcarya.

Bern, 26 października.

Vorort, odpowiadając na notę Arcy-Xięcia Rejenta Niemiec, oświadczył, że Szwajcarya nie miała najmniejszego udziału w podżeganiu powstania w wielkiém Xięstwie Badeńskiem; wierna atoli zasadom prawa narodów, ściśle tegoż trzymać się będzie, i odeprze wszelkie podejrzenia, niezgadzające się z godnością i honorem samoistnego ludu.

— Z Frejburga, pod d. 25 października, piszą, że w tymże Kantonie wybuchnęło powstanie, wywołane przez pewną część duchowieństwa Katolickiego. Zgromadzenia zbrojne miały miejsce d. 23 w okolicach Rue i w Châtel. Rozległy spisek był uknowany, jak twierdzą dzienniki, wszakże do rozlewu krwi nie przyszło. Dnia 25 z rana, Biskup wywieziony został za granicę Kantonu. Wojska Federalne weszły do stolicy; PP. Ochsenbein i Blanchenay zjechali tu też dziś rano w charakterze Kommissarzy Federalnych. Kilka osób uwięziono.

Италія.

Миланъ, 22 Октября.

Въ Миланъ прибыли три Венгерскіе депутата съ приказаніемъ квартирующимъ тамъ венгерскимъ полкамъ возвратиться домой. Фельдмаршалъ графъ Радецкій приказалъ арестовать ихъ. Венгерскіе офицеры просили объ освобожденіи ихъ, но получили рѣшительный отказъ. Въ Миланѣ господствуетъ спокойствіе. Туда прибылъ одинъ Піемонтскій генералъ, и носится слухъ, что перемиріе будетъ продолжено еще на четыре мѣсяца. Между тѣмъ Австрійцы принимаютъ всѣ мѣры на случай возобновленія непріятельскихъ дѣйствій со стороны Піемонта.

— Въ Миланской газетѣ обнародовалъ дневный приказъ фельдмаршала Радецкаго, отъ 12 Октября, въ которомъ маститый полководецъ склоняетъ свою армію къ непоколебимой преданности престолу и къ увѣренности въ добромъ дѣлѣ за которое борются.

— Изъ Мантуи, отъ 20 Октября, пишутъ, что офицеры стоящихъ тамъ венгерскихъ полковъ обнародовали слѣдующее объявленіе: „Присланное сюда отъ возмутителя Коссута воззваніе къ венгерскому войску принято съ полнымъ негодованіемъ, и въ отвѣтъ ему объявлено, что хотя мы душею и тѣломъ Венгерцы, но сражаемся за общее наше отечество, за австрійскую Монархію; что мы, какъ солдаты, пребудемъ вѣрны нашей присягѣ, и никогда не согласимся содѣйствовать безумной партіи, старающейся разрушить спасительное единство государства.“

Włochy.

Medyolan, 22 października.

Do Medyolanu przybyło trzech Węgierskich deputowanych z rozkazem, aby stojące tam załogą Węgierskie półki wróciły do kraju. Feldmarszałek Radecki kazał ich aresztować. Oficerowie Węgierscy domagali się ich uwolnienia, ale otrzymali odmówną odpowiedź. — W Medyolanie panuje spokojność. Przybył tam jeden Jenerał Piemontski, i krąży pogłoska, że zawieszenie broni jeszcze przedłużone zostanie na cztéry miesiące. Tymczasem Austryacy przedsiębiorą wszystkie środki na przypadek rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich ze strony Piemontu.

— Gazety Medyolańskie ogłaszają rozkaz dzienny, wydany przez Feldmarszałka Radeckiego, pod d. 12 b. m., którym sędziwy wódz upomina swą armią do stałéj wierności dla tronu i ufności w dobréj sprawie, za którą walczą.

— Z Mantui, pod d. 20 października, piszą, że oficerowie stojących tam półkow Węgierskich wydali następną odezwę: „Przysłana tu od buntownika Kossuta odezwa do wojska Węgierskiego, została przyjęta z powszechnem oburzeniem, i w odpowiedzi oświadczono mu, że chociaż duszą i ciałem jesteśmy Węgrami, ale walczymy za wspólną naszą ojczyznę, za Monarchią Austryacką, i że przeto, jako żołnierze, pozostaniemy wierni naszéj przysiędze, i nigdy nie zgodzimy się na to, abyśmy mieli dopomagać szalonemu stronnictwu, usiłującemu rozerwać zbawienną jedność Cesarstwa.“

Испанія.

Мадритъ, 13 Октября.

Въ *Gazeta* пишутъ, что ген. Фигуэрасъ прибылъ въ Мадритъ и снова вступилъ въ должность военнаго министра, которую исправлялъ до сего времени предсѣдатель кабинета.

— Отрядъ королевскихъ войскъ въ 300 чел., подъ начальствомъ подполковника Бофиля, преслѣдовавшій каталонскихъ инсургентовъ, 1 с. м. аттакованъ былъ близъ Мансеры 800 карлистовъ и весь истребленъ. Подполковникъ Бофиль смертельно раненъ.

— Въ Толедской и Эстремадурской провинціяхъ появились шайки Карлистовъ, состоящія изъ прежнихъ гверильясовъ, которые навели страхъ на жителей.

— Военная коммиссія, учрежденная по дѣлу о заговорѣ, велѣла разстрѣлять офицеровъ, а прочихъ приговорила къ восьмилѣтнему тюремному заключенію. Слишкомъ 40 офицеровъ содержатся въ каталонскихъ крѣпостяхъ; другіе спаслись бѣгствомъ. Генералъ-капитанъ Кордова приметъ начальство надъ экспедиціею, которая начнется 12-ю с. м.

Hiszpania.

Madryt, 13 października.

Gaceta donosi, że Jenerał Figueras przybył do Madrytu i objął nanowo ministerstwo wojny, którém tymczasowie zawiadywał Prezes gabinetu.

— W dniu 1 b. m., kolumna wojsk Królowéj, złożona z 300 ludzi a zostająca pod dowództwem Podpółkownika Bofill, ścigając rokoszan w Katalonii, napadniętą została przez 800 Karlistów, w okolicy Mansera, i w pień wycięta. Podpółkownik Bofill, śmiertelnie raniony, pozostał na placu.

— W prowincyach Toledo i Estremadurze okazały się bandy Karlistowskie, złożone z dawniejszych Gierylasów, których mieszkańcy wielce się obawiają.

— Kommissya wojskowa, ustanowiona w sprawie spiskowych, kazała rozstrzelać trzech oficerów, innych zaś skazała na 8-mio-letnie więzienie. Przeszło 40 oficerów uwięziono w twierdzach Katalońskich a inni schronili się ucieczką. Kapitan jeneralny Cordova będzie sam dowodził wyprawą, na którą miał się udać 12-go b. m.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 9-го Ноября 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*